



مدیرکل سازمان صنعت، معدن و تجارت استان تهران با بیان اینکه گام اول اجرای بسته حمایت از تولید، شناسایی واحدهای تولیدی بوده که انجام شده است، گفت: این بسته به زودی در تهران عملیاتی خواهد شد. وزارت صنعت، معدن و تجارت در حالی از تدوین بسته‌ای حمایتی برای واحدهای تولیدی و خدماتی پس از جنگ ۱۲ روزه خبر داد که این بسته با هدف عبور از تبعات اقتصادی جنگ اخیر تنظیم شده است. مشمولین این مصوبه دولت، هم واحدهای تولیدی آسیب دیده از جنگ و هم واحدهایی هستند که به تبع شرایط ناشی از جنگ تحمیلی ۱۲ روزه در حوزه تولید یا فروش دچار اخلاص یا آسیب شده‌اند.

محمود سیجانی، مدیرکل سازمان صنعت، معدن و تجارت استان تهران در گفت‌وگو با ایلنا و در پاسخ به سوالاتی مبنی بر اینکه «درخواست واحدهای تولیدی و صنایع بعد از جنگ ۱۲ روزه از سازمان صمت چیست؟» گفت: ما بعد از جنگ ۱۲ روزه با دو مدل واحد تولیدی روبه‌رو بودیم. یک سری واحدهای تولیدی مستقیم یا غیر مستقیم در جنگ آسیب دیدند. یکسری واحدهای تولیدی نیز متاثر از شرایط جنگی در بحث فروش، بدهی بانکی، مالیاتی، تامین اجتماعی و... دچار خسار شدند. مدیرکل سازمان صنعت، معدن و تجارت استان تهران با اشاره به بسته حمایت تولید که از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت ابلاغ شده است، در مورد جزئیات این بسته حمایتی گفت: ما در قالب کارگروه تسهیل و رفع موانع تولید استان، این بسته را برای همه واحدها، چه واحدهایی که آسیب دیده‌اند و چه واحدهایی که متاثر از شرایط جنگ بودند، دیدیم. در این بسته برای این دو گروه واحدهای تولیدی، حمایت‌های گمرکی، بانکی، مالیاتی و تامین اجتماعی لحاظ شده است. سیجانی افزود: بحث تامین مالی و ارزی هم جزو مواردی است که بر حسب کالاها و نوع واحدهای تولیدی پیگیری می‌کنیم و اولویت بندی خواهیم کرد.

مدیرکل سازمان صنعت، معدن و تجارت استان تهران در پاسخ به این سوال که «بسته حمایت از تولید قرار است از چه زمانی اجرایی شود؟» گفت: این بسته ابلاغ شده است. گام اول اجرای این بسته، شناسایی واحدهای تولیدی بوده که شناسایی را انجام داده‌ایم؛ بنابراین به زودی عملیاتی خواهیم کرد.

سیجانی افزود: گرچه واحدهایی شناسایی شده که به صورت مستقیم در جنگ آسیب دیده‌اند و این واحدها مورد حمایت قرار می‌گیرند؛ اما واحدهایی نیز هستند که در بحث فروش و تامین مواد اولیه و تسهیلی و عدم ایفای تعهدات در بحث ارز و صادرات قطعاً دچار مشکلاتی شده‌اند که آنها هم در بحث تنفس، استمهال وام بانکی و بخشودگی جرایم دیده خواهند شد. حشمت‌ا... عسگری، معاون اقتصادی استاندار تهران نیز در گفت‌وگو با ایلنا در مورد جزئیات بسته حمایت از واحدهای تولیدی، گفت: با توجه به شناخت میدانی از مسائل و مشکلات واحدهای تولیدی در ایام جنگ و پس از آن، لازم بود دولت تصمیماتی بگیرد.

بنابراین، وزارت صمت به سرعت با همکاری سایر وزارتخانه‌ها طرحی را آماده کرد و به کمیسیون امور زیربنایی و صنعت هیأت دولت و کمیسیون اقتصاد به صورت مشترک پیشنهاد داد که در دولت تصویب و ابلاغ شد. معاون اقتصادی استاندار تهران با بیان اینکه این بسته، بسته کاملی است و حوزه تامین اجتماعی و مالیاتی و هم موضوع همراهی در تمدید چک‌های برگشتی را در برمی‌گیرد، گفت: بسیاری از چک‌های فعالان حوزه تولید در طول ۱۲ روزه جنگ برگشت خورد.

در این بسته علاوه بر اینکه چک‌های تمدید شده، مسائلی از این دست دیده شده که به تنفس واحدهای تولیدی کمک می‌کند. عسگری افزود: این بسته موقت و برای عبور از شرایط بحران است. تمام تلاش ما بر این است که مجموعه دستگاه‌های اجرایی و ستاد تسهیل استان از حداکثر اختیارات و این مصوبه استفاده کنند و پشتیبانی لازم را از مجموعه واحدهای آسیب دیده داشته باشند.

وی خاطرنشان کرد: گرچه این بسته ویژه سراسر کشور است؛ اما از واحدهای تولیدی و صنایع استان تهران بیشتر از استان‌های دیگر حمایت خواهد شد زیرا این استان در کانون جنگ بود. علاوه بر آن، واحدهای بزرگ‌تر در استان تهران تحت تاثیر این مسائل قرار گرفتند و این واحدها کل کشور را پشتیبانی می‌کنند و به طور طبیعی در اولویت توجه هستند.

«آرمان ملی» به بررسی جلسه وزیر اقتصاد با بخش خصوصی برای عبور از تنگناهای پردازد

فصلی جدید در دیپلماسی اقتصادی داخلی



برخی تجار اعلام کردند که ترخیص برخی کالاها به ویژه در گمرک شهید رجایی

تا ۹۰ روز به طول می‌انجامد، در حالی که در کشورهای همسایه

این روند معمولاً کمتر از ۴۸ ساعت طول می‌کشد

آرمان ملی: آغاز به کار مدنی زاده، وزیر اقتصاد

در دولت، همزمان با روزهایی شد که اقتصاد ایران زیر فشار بی‌سابقه‌ای از نوسانات ارزی، تحریم‌های پیچیده، رکود تورمی و اختلالات زنجیره تأمین و جنگ دوازده روزه با رژیم صهیونیستی و... قرار دارد. اعلام سیاست اصلی مدنی زاده مبنی بر حمایت از بخش خصوصی که با حضور فعالان این عرصه در نشست صورت گرفت، پرسشی کلیدی و امیدواری‌هایی را در اذهان ایجاد کرد که آیا دولت در مسیر جدید، گامی در دایره عملیاتی شدن وعده‌ها برخواهد داشت؟

کسب و کارهای آسیب دیده

به گزارش «آرمان ملی»، در نشستی که با حضور فعالان بخش خصوصی، نمایندگان اتاق بازرگانی و جمعی از مدیران ارشد اقتصادی برگزار شد، وزیر اقتصاد با اشاره به ظرفیت‌ها و پتانسیل‌هایی که حتی در شرایط کنونی اقتصاد ایران وجود دارد، تأکید کرد که دولت مصمم است بسته‌های حمایتی مشخص و عملیاتی را برای کسب و کارهایی که به ویژه در هفته‌های اخیر آسیب دیده‌اند، اجرایی کند. به گفته‌های «دولت در حال نهایی‌سازی سازوکارهایی است که بتواند بخشی از فشارهای ناشی از افزایش هزینه‌های تولید، نوسانات ارزی و اختلالات زنجیره تأمین را کاهش دهد، هرچند اقتصاد ایران با چالش‌های جدی مواجه است، اما فرصت‌هایی نیز دارد که با همکاری بخش خصوصی می‌توان از آنها بهره‌برد».

گره اصلی، در گمرک

بخش خصوصی بیشتر نیز طی اظهاراتی از فقدان نظم و نسق مناسب در مراحل ثبت سفارش کالا، ترخیص و مانع تراشی‌ها و موانع موجود و همچنین مدت زمان زیاد ترخیص کالاها گلّه داشتند که در تضاد با برنامه‌ریزی دولت‌های گذشته نیز بوده است و می‌توان از آن به عنوان؛ گره کور ترخیص کالا در گمرک‌ها یاد کرد. به گفته فعالان بخش خصوصی، یکی از بزرگ‌ترین مشکلات فعالان اقتصادی، زمان‌بر بودن فرایند ترخیص کالا از گمرک است؛ روندی که در شرایط بحرانی امروز می‌تواند به یک مشکل کامل خط تولید برخی واحدهای صنعتی و ناپودی سرمایه‌گذاری‌های خرد و کلان منجر شود. برخی تجار اعلام کردند که ترخیص برخی کالاها به ویژه در گمرک شهید رجایی، تا ۹۰ روز به طول می‌انجامد، در حالی که در کشورهای همسایه، این روند معمولاً کمتر از ۴۸ ساعت طول می‌کشد.

از مقررات تا ملاحظات امنیتی

فعالان بخش خصوصی عدم هماهنگی میان دستگاه‌های مختلف را یکی از دلایل طولانی شدن فرایند ترخیص کالا می‌دانند که گاهی همراه با دخالت‌ها و نظارت‌های گاه مبه‌هم و برشفاف نهاد‌های مختلف، مانند به باور این افراد، گاهی ترخیص کالاها نه به دلیل نقص اسناد، بلکه به علت تعلل یا تردیدهای ناشی از ملاحظات امنیتی و فقدان تجهیزات و سامانه‌های پیشرفته به تأخیر می‌افتد؛ مسأله‌ای که دولت تاکنون در خصوص آن شفاف‌سازی نکرده و در بسیاری از موارد، مسئولیت پذیری میان سازمان‌ها گم می‌شود. این وضعیت، به ویژه در گمرک‌های بزرگ و پرتردد کشور، از جمله بندر شهید رجایی که

اخیراً حادثه انفجار در آن نیز رخ داده، بحرانی‌تر است. فعالان اقتصادی معتقدند؛ که اگر دولت نتواند هماهنگی لازم را میان نهاد‌های نظارتی، امنیتی و اجرایی ایجاد کند، حتی بسته‌های حمایتی نیز کارآمد نخواهند بود، زیرا بسیاری از کسب و کارها اساساً به کالای خود دسترسی ندارند تا بتوانند فعالیت اقتصادی داشته باشند.

بحران تأمین اقلام اساسی

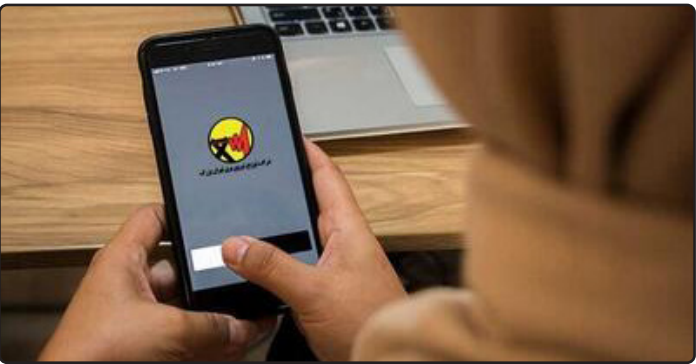
به اعتقاد کارشناسان؛ یکی از جنبه‌های نگران‌کننده این مشکل، تأثیر مستقیم آن بر تأمین اقلام اساسی و کالا‌های حساس است، به گفته یکی از حاضران در نشست، بسیاری از کالا‌های وارداتی در حوزه بهداشت، دارو، خوراک دام، مواد اولیه غذایی و تجهیزات صنعتی حیاتی در صف ترخیص طولانی گمرک‌ها مانده‌اند و تأخیر بیشتر در ورود این اقلام، می‌تواند تبعات اجتماعی و حتی امنیتی به همراه داشته باشد. قطعاً در شرایطی که کشور نیاز فوری به تأمین برخی کالا‌های اساسی دارد، انتظار برای اترخیص ۹۰ روزه، نه تنها آسیب به واردکننده‌است، بلکه لطمه‌ای مستقیم به مردم و بازار نیز محسوب می‌شود. با افزایش قیمت‌ها، کاهش عرضه و نارضایتی عمومی، دولت عملاً فرصت مدیریت مؤثر را از دست می‌دهد. در حالی که اظهارات مدنی زاده به عنوان وزیر اقتصاد جدید دولت، امیدواری‌هایی برای حمایت واقعی از فعالان اقتصادی ایجاد کرده است، این مطالبه نیز در بین فعالان اقتصادی و بازرگانان شکل گرفته که موانع ساختاری و گره‌های اساسی در سیاست‌گذاری‌های اجرایی و بوروکراتیک حل شوند. تحلیل‌گران اقتصادی معتقدند دولت به رغم داشتن نیت مثبت در حمایت از بخش خصوصی، هنوز نتوانسته موانع ساختاری را از میان بردارد. نبود شفافیت در تصمیم‌گیری‌های گمرکی، عدم یکپارچگی میان سازمان‌های مرتبط با واردات و صادرات و همچنین ملاحظات سیاسی و امنیتی که در فضای مبه‌همی قرار دارند، مسیر روان تجارت را مختل کرده‌اند. بعلاوه مقررات متغیر و عدم ثبات در سیاست‌های ارزی و تجاری، باعث

شده فعالان اقتصادی برای واردات یا صادرات، نتوانند برنامه‌ریزی دقیقی داشته باشند. این بی‌ثباتی، نه تنها به سرمایه‌گذاران داخلی، بلکه به شرکای خارجی نیز پیام بی‌اعتمادی می‌فرستد.

ترخیص سریع تر کالا

برخی از فعالان تجاری و اعضای اتاق بازرگانی برای عبور از وضعیت فعلی، پیشنهادهایی ارائه داده‌اند که می‌تواند به بهبود روند ترخیص کالا کمک کند. به باور آنها، ایجاد پنجره واحد گمرکی واقعی، نه به صورت اسمی، بلکه با یکپارچه‌سازی داده‌ها و حذف مجوزهای موازی یکی از جمله این راهکارهاست که می‌تواند باعث بازنگری در ملاحظات امنیتی و اطلاعاتی، با هدف روشن‌سازی مرز دخالت امنیت با دخالت اجرایی، و سپردن مسئولیت به نهاد‌های تخصصی با چارچوب مشخص شود. از طرف دیگر افزایش شفافیت و پاسخ‌گویی گمرکات به بخش خصوصی، از طریق انتشار گزارش‌های عمومی از روند میانگین زمان ترخیص و دلایل تأخیر و بازوهای نظارتی لازم نیز می‌تواند از حجم چالش‌های موجود بکاهد. قطعاً در این مسیر استفاده از فناوری‌های هوشمند و سیستم‌های رهگیری لحظه‌ای برای صاحبان کالای می‌تواند از حجم مشکلات بکاهد، به طوری که فعالان اقتصادی بتوانند بداند کالای آنها دقیقاً در کجای فرایند گیر کرده است. صاحب‌نظران بر این باور هستند که؛ اقتصاد ایران در شرایط فعلی، بیش از همیشه نیاز به تصمیمات شفاف، فوری و اجرایی دارد. تأخیر در ترخیص کالا، نه فقط یک مشکل لجستیکی، بلکه نشانه‌ای از گره‌های عمیق‌تر در سیستم تصمیم‌گیری کشور است. اگر دولت واقعاً به دنبال اثبات حمایت خود از بخش خصوصی است، باید از گلوگاه‌های بحرانی مانند گمرک و واردات شروع کند؛ جایی که حرکت هر کالا، می‌تواند چرخ کارخانه‌ای را بچرخاند یا زندگی خانواده‌ای را تحت تأثیر قرار دهد و بدهی‌های استازمانی که این گره‌ها باقی است، بسته‌های حمایتی روی

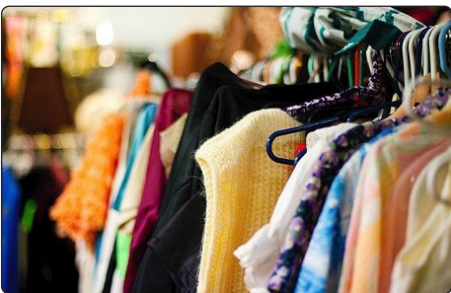
پیامک قطعی برق برای چه کسانی ارسال می‌شود؟



برق منازل یا واحدهای تجاری‌شان در ساعات مختلف روز، بدون هشدار قبلی قطع می‌شود. این قطعی‌ها نه تنها موجب اختلال در امور روزمره مردم شده، بلکه نارضایتی‌هایی را نیز به همراه داشته است؛ به ویژه آن‌که اطلاع‌رسانی از طریق پیامک یا سایر روش‌های متداول مانند اپلیکیشن‌های مرتبط با شرکت برق، در بسیاری موارد انجام نمی‌شود یا به قدری دیر هنگام است که کاری لازم را ندارد. یکی از انتقادات جدی مشتریان، عدم تعیین زمان مشخص برای قطع نیز به همه مدیران ساختمان‌ها نمی‌رسد و در برخی مناطق امکان قطعی وجود دارد، معلوم نیست این خاموشی دقیقاً در چه ساعتی رخ خواهد داد. در نتیجه، شهروندان در بلا تکلیفی به سر می‌برند و امکان برنامه‌ریزی قبلی برای

وزارت نیرو وظیفه تأمین برق مشترکان را بر عهده دارد، بی‌شک نبود هماهنگی و عدم اولویت‌دهی به اطلاع‌رسانی مؤثر، یکی از ضعف‌های جدی در مدیریت مصرف برق کشور است که وزارت خانه و شرکت مربوطه باید این موارد را لحاظ کنند. در بسیاری از استان‌ها حتی استان تهران نیز به صورت هفتگی یک زمان مشخص برای قطع برق هر مشترک اعلام می‌شود به طور مثال مشترک می‌داند که احتمال دارد از ساعت ۹ تا ۱۱ متحمل خاموشی شود، اما در شهر تهران چنین برنامه‌ای وجود ندارد و به صورت یک روز در میان برنامه متفاوتی برای هر مشترک اعلام می‌شود که ممکن است در ساعت اعلامی نیز قطع برق اتفاق بیفتد و ساعت دیگری این موضوع رخ دهد، که همین مسأله سختی زیادی را به مشترکان تحمیل کرده است. با این حال ایستگاه‌های دریافت نقطه نظرات و اظهارات این مشترکان، در شرایطی که مردم با مشکلات متعدد، گرمای طاقت فرسا و محدودیت‌های گوناگون مواجه‌اند، شفافیت، برنامه‌ریزی و احترام به حقوق مصرف‌کننده می‌تواند نقش مهمی در کاهش فشارها و حفظ اعتماد عمومی ایفا کند. بدون تردید، ایجاد یک سازوکار دقیق برای اعلام زمان‌بندی خاموشی‌ها و اطلاع‌رسانی به موقع، یک ضرورت است؛ نه صرفاً یک اقدام داوطلبانه که می‌بایست وزارت نیرو نسبت به آن حساس تر باشد.

گلايه از بازار آشفته پوشاک



سختگوی اتحادیه تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران می‌گوید؛ وضعیت تولید آنقدر به هم ریخته و آشفته است که حتی یک توقف کوتاه در روند فروش یا تأمین مواد اولیه، مساوی با افول و کاهش سرمایه شده است.

صنعت پوشاک، که روزگاری یکی از پیش‌تازان‌های حوزه اشتغال و تولید در ایران محسوب می‌شد، حالا با مشکلات پیچیده‌ای از جمله فرسودگی ماشین‌آلات، فشارهای مالیاتی، کمبود نقدینگی و خروج کارگران ماهر دست و پنجه نرم می‌کند. ابوالقاسم شیرازی، سختگوی اتحادیه تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران در گفتگو با خبرنگار ایلنا از مشکلاتی که برای تولیدکنندگان این عرصه ایجاد شده است سخن گفت.

شیرازی به ایلنا گفت؛ واقعیت این است که وضعیت تولید بسیار وخیم است و شرایط این صنعت به دلیل وابستگی به مد و فصل در نوسان است و شرایط به گونه‌ای است که اگر ۱۰ تا ۱۵ روز تولید یک واحد متوقف شود یا کالاها به فروش نرود، سرمایه تولیدکننده از بین خواهد رفت. پوشاک یک صنعت به روز و وابسته به لحظه است که محصولاتش همین که از فصلش بیفتد دیگر فروش نمی‌رود. ضمن آنکه سرمایه ما همین پارچه و دوخت است و وقتی مد یا فصل تغییر کند، جنس ما هم دیگر مشتری ندارد و سرمایه‌مان به اصطلاح استوک می‌شود.

وی با بیان اینکه تولیدکننده در برابر وقعه‌ای مانند رکود یا حتی ناآرامی‌ها آسیب‌پذیر است افزود: قطعاً همین‌طور است، چرا که تولید پوشاک مانند مواد غذایی نیست که همیشه مشتری داشته باشد و اگر اتفاقی بیفتد، مثل همین ماه‌هایی که بازار افت کرد، سرمایه تولیدکننده دود می‌شود و جنس در انبار می‌ماند و بعد از آن دیگر مشتری برایش وجود ندارد و فصل بعد هم نمی‌توانید آنرا بفروشید. یعنی فقط یک توقف کوتاه، تولید را از پا درمی‌آورد.

تجهیزات فرسوده

سختگوی اتحادیه تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران در رابطه با وضعیت ماشین‌آلات و تجهیزات در کشور نیز توضیح داد: وضعیت خوبی در این خصوص نداریم و اکثر ماشین‌آلات ما فرسوده شده و این دستگاه‌ها هر کدام بیش از پنج سال عمر دارند و دستگاه‌هایی که امروز هست متأسفانه بسیار قدیمی هستند و کار کردن آن‌ها برای کارگر ایرانی دشوار است و همین امروز اگر بخواهیم خط تولید را نوسازی کنیم، هیچ راهی نداریم. چرا که نه سرمایه‌مان اجازه می‌دهد و نه بانک وامی برای این منظور تخصیص می‌دهد. از طرفی هم بازار خرابیده است پس تولیدکننده‌ای که نتوانسته حتی جنس فصل قبیش را بفروشد، چطور می‌خواهد هزینه تجهیزات جدید را بدهد؟

مشکلات مالی

شیرازی در مورد اینکه آیا بانک‌ها یا نهاد‌های حمایتی، تسهیلاتی برای نوسازی تجهیزات تولید می‌دهند یا خیر نیز خاطر نشان کرد: این موضوع موانعی دارد و اصلاً اسان نیست. بانک‌ها آن قدر شرایط را سخت کرده‌اند و ضامن می‌خواهند که عملاً هیچ‌کس نمی‌تواند از این تسهیلات استفاده کند و در این شرایط، اصلاً امکان نوسازی وجود ندارد. مگر آنکه دولت خود ورود کند و با یک بسته حمایتی فوری، تسهیلات ویژه را برای تولید در نظر بگیرد. وی افزود: این روزها تولیدکننده حتی پول اجاره واحد تولیدیش را در نمی‌آورد. این در حالی است که دولت با شهرداری باید فضاهایی مانند سوله‌های بلااستفاده را در اختیار تولیدکننده قرار دهد و میزان اجاره کمی برای آن در نظر گیرد، یا حتی به صورت امانی آنها را راه‌اندازی کند. در این شرایط تولیدکننده اگر مکان و تجهیزات مناسبی داشته باشد، می‌تواند زنده بماند.

سختگوی اتحادیه تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران در ادامه گفت: از طرفی باید در مورد مالیات، عوارض شهرداری، هزینه تابلو و... هم فکری جدی شود. در حال حاضر شرایط عادی نیست و زمانی که فروش نیست، چطور انتظار دارید تولیدکننده مالیاتی بدهد؟ باید این هزینه‌ها یا حداقل برای مدتی معافیت بدهند. اگر این کار را نکنند، تولیدکنندگان همین‌طور یکی‌یکی خاموش می‌شوند.

توانایی رقابت نداریم

شیرازی در مورد صادرات پوشاک داخلی نیز خاطرنشان کرد: در صادرات در وضعیت فعلی تقریباً غیرممکن شده است. از طرفی، قیمت تمام شده بالاست و از سوی دیگر، برند و پشتیبانی نداریم. با این ماشین‌آلات قدیمی نمی‌توانیم با دنیا رقابت کنیم و اگر واقعاً بخواهیم به صادرات فکر کنیم، اول باید مشکل تولید داخلی را حل کنیم چرا که بدون نوسازی و حمایت، اصلاً نمی‌توانیم به آن سمت برویم. وی در مورد اینکه در حال حاضر بیشترین نیاز تولیدکننده چیست نیز توضیح داد: اول از همه مکان تولید مهم است و بعد از آن تجهیزات و در مرحله آخر بازار فروش اهمیت دارد. ما از مسئولان انتظاری نداریم جز اینکه اجازه دهند فعالیت‌مان را ادامه دهیم. تولیدکننده مانند فردی است که در بلا تکلیف گیر افتاده و تنها کافی‌ست یک طناب ببندازند تا خودش را نجات دهد اما امروز نه تنها طناب نمی‌اندازند، بلکه مالیات و فشار و مشکلات هم بیشتر شده و برای تولیدکننده دیگر رمقی نمانده است.